

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepravidelný čtvrtletník

Ročník 9

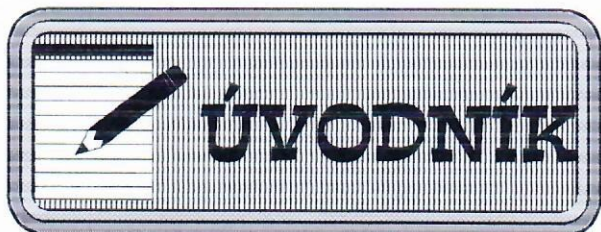
Číslo 3

Říjen 2000

Cena: 10,- Kč

OBSAH :

Úvodník	(2)
Informace z radnice	(3)
Příspěvky, polemika	(4)
Kultura	(17)
Společenská rubrika	(20)
Na poslední chvíli	(20)
Štěbetání	(21)
Slovo na závěr	(23)

ÚVODNÍK

Tak, a je po všem. Po Rodácích i po hodech. Školáci znovu zasedli do lavic a rozjíždí se nové kolo aktivit. Člověk se nestačí ani ohlížet. A při vši skromnosti je za čím. Začali to hasiči oslavou 120 let od založení s krásným novým praporem a hned na to navázali Rodáci bohatým programem, dovršený posunutými a neméně úspěšnými hody. Angažovanost hasičů byla vskutku velkolepá, neboť kromě výše uvedených aktivit si úspěšně vedli i při soutěžích, na které se dopravovali autem, které již patří obci.

I obec zase prohlédla. Chaloupky mají novou silnici, částečné opravy silnice se dočkala i Beneška, víceúčelový areál Na Valech je v plné permanenci a Kobeřice svým osvětleným kostelem hlásají do dálky, že stále žijí a mají se k světu. Opravy se dočkal Legionář i socha Krista, mezi nimi vznikl nový památník dr. Huberta Ripky a na škole se zaskvěla pamětní deska na významného občana Kobeřic, archeologa a řídícího učitele Aloise Procházky.

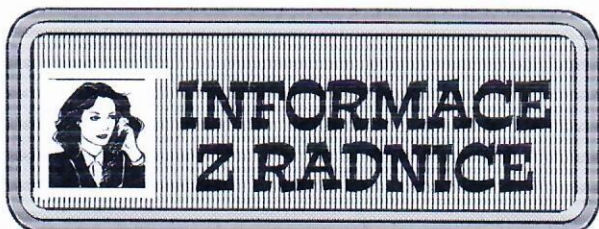
To všechno na počest Sjezdu rodáků, který se uskutečnil po dlouhých 20 letech. A nutno konstatovat, že se zapsal hodně hluboko do srdcí těch, kteří se ho zúčastnili. Vždyť nezapomenutelné zůstanou všechny tři dny, po které tato velkolepá událost trvala. Už první den, plný slz a dojetí z toho co dokázaly za krátkou dobu Kobeřice udělat samy se sebou, čím vším se dokázali blýsknout všichni ti, kteří obětavě připravili svá kulturní vystoupení, od těch nejmenších až po ty nejstarší. Těm, kteří přišli z venku se ani nensilo o tom, že Kobeřice jsou svými lidmi schopni připravit tříhodinový nabitý program s vystoupeními školáků, začínajících hudebníků, hasičů, tanečníků České a Moravské besedy až po krásné původní lidové

písň z Kobeřic v podání pěveckého sboru. A což teprve veleúspěšná zpěvohra Na tý louce zelený, která po tři dny byla zcela vyprodaná. Novými dresy obce i výkonem se blýskli i koberští fotbalisté. Nezapomenutelná jistě bude i ekumenická bohoslužba pod širým nebem na návsi. To tady vskutku ještě nebylo, aby tolik kněží a tolik lidí, věřících i ateistů se setkalo, aby si v rámci smíření podalo své ruce, aby dali najevo, že tak jako církve i oni hledají všechno to co je spojuje. Že toho je hodně ukázaly i hojně navštívené zábavy, cimbálkou počínaje a dechovkou a rockovou kapelou konče, zejména však velkolepý průvod obcí, který prošel téměř všemi ulicemi. Jeho ozdobou byl nejen pan poslanec Šustr, přednosta Okresního úřadu Ing. Bárek nebo starosta města Slavkova Mgr. Kostík, ale všichni ti krojovaní, v kočárech i s kočáry. Protože všichni chtěli být přítom a všichni chtěli být součástí tohoto historického okamžiku obce. Konečně některá zveřejněná poděkování hovoří sama za sebe.

Za sebe hovoří i vydařené hody, tentokrát posunuté o týden dopředu. Vyšlo to. Krásné počasí, výborná hudba Vracovjanka a vynikající stárci, kterých bylo neobvykle na třináct párů. Především však výborná organizace díky hasičům vedeným poslancem obecního zastupitelstva panem Ivanem Musilem. Tak jako u Rodáků i tady se činila obsluha u občerstvení, nemyslitelná bez pana Naoma Mitrouse a jeho specialit na grilu. Ukázalo se, že když je dobrá parta a vůle, pak neodradí ani hloupé poznámky těch, kteří, ač všemu rozumí, nikdy nic neudělají.

Ale život jde dál. Dál se rodí nové záměry nové aktivity, které by měly obec posunout zase o kus dál mezi svěbytné subjekty, které se starají nejen o přítomnost, ale především o budoucnost. O radostnou budoucnost, která umí nejen budovat, ale také se bavit a bavit ostatní. Tak hodně zdaru!

redakce

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

- ▶ Zpráva o výsledcích přezkoumání hospodaření obce za rok 1999

Přezkoumání hospodaření obce bylo provedeno dne 29.2.2000 na Okresním úřadu Vyškov - finanční referát.

Předmět přezkoumání :

- 1) účetnictví a účetní výkazy : inventarizace majetku, fakturace, finanční operace, archivace účetních dokladů
- 2) rozpočtové opatření : nákup, prodej a pronájem nemovitého majetku, přijaté a poskytnuté půjčky, záruky a zástavy; čerpání účelových prostředků, vztahy k zřízeným organizacím.
- 3) veřejné zakázky

Výrok auditora :

Na základě provedeného přezkoumání hospodaření obce, lze konstatovat, že účetní závěrka roku 1999 byla sestavena na základě účetnictví vedeného v souladu s platnými právními předpisy pro vedení účetnictví a údaje v účetní závěrce pravdivě a reálně vyjadřují finanční situaci obce.

- ▶ Jmenování ředitele ZŠ

Dnem 1.8.2000 byla Školským úřadem Vyškov jmenována do funkce ředitele základní školy Kobeřice u Brna Mgr. Dana Horká.

- ▶ Vyhláška č. 2/2000

Vyhláškou se nově vyměřují poplatky za hrob :

jednohrob : 290,- Kč / na 10 let

dvojhrob : 580,- Kč / na 10 let

trojhrob : 870,- Kč / na 10 let

Platnost vyhlášky č. 2/2000 dnem 1.6.2000

- ▶ Úplatný převod pozemků

Ve věci zámyslu výstavby nájemních bytů a rodinných domů v lokalitě Újezd II. obec odkoupila do svého vlastnictví od Pozemkového fondu předmětné pozemky p.č. 720/4; 755; 756/3; 756/2.

Žádost o účelové dotace na tuto výstavbu je podmíněna vlastnickými právy obce.

- ▶ Smlouva o nakládání s odpadem - svoz a likvidace PET lahví

Předmětem smlouvy je svoz a likvidace PET lahví a pronájem sběrných nádob (kontejner 1100 l).

Roční cena za svoz a likvidaci, včetně nájmu kontejneru činí 6343,- Kč + 5% DPH.

Tento kontejner (žlutý) je přistaven na prostranství před místním obchodem p. J. Janouška.

Upozorňujeme, že PET lahve před vlastním vhozením do kontejneru je nutné **sešlápnout!!**

- ▶ Výběrové řízení na dodavatele výstavby nájemních bytů - Újezd II.

Komise ve složení: ing. Slabotinský, p. Hrabovská, p. Musil, p. Piták, ing. Baják hodnotila nabídky těchto firem :

PROS RS, s.r.o. Brno

PSJ Brno s.r.o.

BUILDING, s.r.o. Brno

Ekoinstav Brno, a.s.

Průmstav Brno a.s.

Způsob hodnocení - reference o realizaci staveb

uchazeče za poslední 3 roky, doba plnění veřejné zakázky, nabídková cena a záruky na jakost. Na 1. místě se umístila firma Průmstav Brno, a.s.

► **Vyhláška č. 3/2000**

Vyhláška se týká zvýšení poplatku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů místní mateřské školy.

Výše poplatku na 1 dítě: 200,- Kč/ 1 měsíc.

Účinnost vyhlášky č. 3/2000 : 1.10.2000.

► **Hospodaření obce za I. pololetí 2000**

Příjmy celkem :	767 106.93
(plnění 34 %)	
z toho : daňové příjmy	448 272.00
nedaňové příjmy	280 834.93
dotace	38 000.00
Výdaje celkem :	1 533 470.52
(plnění 68 %)	
z toho : běžné výdaje	1 514 498.52
kapitálové výdaje	18 972.00

Vkladový účet obce k 30.06.2000:

165 391.19 Kč

Rozpočet obce za I. pololetí r. 2000 vykazuje schodek hospodaření ve výši 766 363.59 Kč.

► **Sjezd rodáků - zpráva o vyúčtování**

Příjmy : 210 780.70 Kč
divadlo (vstupné), sponzorské dary, dotace Okú Vyškov, prodej občerstvení a suvenýrů, vstupné - hudba

Výdaje : 496 503.10 Kč
rekonstrukce jeviště, potraviny, poplatky za hudební produkci, materiál, keramické výrobky, publikace obce, rekonstrukce sochy Krista a památník Legionáře, pamětní desky - Alois Procházka, dr. Hubert Ripka

OTAZNÍKY KOLEM VÝSTAVBY BYTŮ

Jedním ze záměrů obecního zastupitelstva, jak udržet naději na zachování základní školy, dopravní obslužnosti, služeb a nakonec i zlepšování prostředí, je nejen snaha po zvýšení počtu obyvatelstva, ale také o změnu její věkové skladby. Ta se pomalu, ale téměř nezadržitelně blíží číslu 50, což jednoznačně svědčí o převažujícím vlivu věku lidí důchodového a předdůchodového věku. O tom už bylo mnohé napsáno a mnohokrát jednáno. Nicméně, žádná jednání nejsou k ničemu, jestliže nenásledují praktické činy.

Takovým činem se stala výstavba na Újezdě II. Vzhledem k tomu, že se velmi rychle stala předmětem mnoha diskusí občanů, názorů, jež svědčí o velkých mezerách v informovanosti, pokládám za vhodné uvést údaje, které se opírají o skutečné písemné podklady a oficiální jednání.

Především je nutno uvést, že samotný záměr výstavby, opírající se o výše uvedené důvody, je stanoviskem zastupitelstva. Bez tohoto odůvodněného stanoviska by nebylo možno požádat stát, konkrétně Ministerstvo pro místní rozvoj, o dotace na tuto výstavbu. Avšak, aby se touto záležitostí vůbec někdo zabýval, bylo třeba splnit některé zásadní podmínky. Jednou z prvních je, aby pozemky, na nichž bude výstavba probíhat, byly vlastnictvím obce. Obec je proto musela od státu vykoupit, když jednání o bezúplatném převodu byla bezvýsledná a ohrožovala už beztak napjaté termíny pro dodání podkladů pro dotaci. Přiznání dotace je velkým úspěchem pro obec, zvláště pro typ výstavby, který nemá ráz řadové, typicky bytové výstavby obvyklé ve městech. Přineslo však další úskalí v podobě termínů čerpání dotačních

prostředků. V podstatě musely investiční záměry být zahájeny v tomto roce. Pokud by však nedošlo k dohodě s nájemci půdy, kteří ze zákona mají nárok na roční výpovědní lhůtu, pak by to nebylo možné. Patří jim proto náš dík, stejně jako a.s. Agria, která nabídla možnost přidělení náhradních pozemků. Pak mohla v doslova "šibeničních" termínech proběhnout územní i stavební řízení a k tomu výběr dodavatele stavby. První dvě akce by bez vstřícnosti Okresního úřadu ve Vyškově a Stavebního úřadu ve Slavkově u Brna nebyly možné. I jim jsme proto vděční za tuto vstřícnost.

Výběr dodavatelů stavby probíhal na základě oslovení 5 zájemců, pro které byly stanoveny zásadní limitující podmínky. A sice cena do 20 milionů Kč a to cena pevná pro provedení stavby dle projektu. O výběru rozhodovala 5 člená komise zastupitelstva složená ze starosty, místostarosty, předsedy komise životního prostředí, předsedy stavební komise a stavebního inženýra, člena stavební komise. Z celého výběru existuje podrobný zápis i odůvodnění, který schválilo zastupitelstvo. Pro vybranou firmu Průmstav, s.r.o. hovořilo nejen splnění všech podmínek, ale také nejkvalitněji zpracovaná nabídka a možnost odkladu splátek v případě finančních obtíží obce. Firma současně nabídla nejvyšší garance a nepožadovala finanční zálohu před zahájením výstavby. Proto zastupitelstvo pověřilo starostu podepsáním smlouvy, když proti rozhodnutí komise nebylo podáno žádné odvolání.

Smlouva byla nejdříve upravena podle připomínek obce tak, aby z ní byly zřejmé jednotlivé termíny etap i záruky kvality a byl vyjasněn rozsah prací zahrnutých v ceně a celkový termín dokončení. Podle smlouvy se zahájí s pracemi v tomto roce a do konce října příštího roku by stavba 8 dvoubytových jednopodlažních nájemních domků měla být dokončena včetně inženýrských sítí, komunikací a úpravy terénu. Vedle toho bude umožněno připojení 10 rodinných domků v okolí bytové výstavby, jejichž stavbu by měli soukromníci zahájit také co nejdříve a dokončit do 4 let.

Je samozřejmé, že bez zájemců by

výstavba byla neuskutečnitelná a také zbytečná. Aniz bychom dávali inzeráty, sešlo se na 16 bytů 24 zájemců, v drtivé většině mladšího věku z obce a okolí. Přispěla k tomu jistě i cena třípokojového bytu s veškerými přípojkami, samostatným plynovým topením a možností postavení garáže a zřízení zahrádky. Byt v hodnotě téměř 1,3 milionu mohou zájemci dostat za 800 000 Kč. Navíc v hezkém okolí lesa. Potíže kupodivu zpočátku nebyly ani se zájemci o prodej pozemků na soukromou výstavbu, které jsou v podstatě zdarma, protože cena zahrnuje výstavbu sítí, kterou by si každý musel sám vybudovat.

Celý rozpočet stavby je koncipován tak, aby nezatěžoval obecní rozpočet, tzn. aby byl samofinancovatelný. Předpokládá to, že budou využity veškeré účelové dotace státu, peníze z tzv. prodeje pozemků a půjčka od zájemců o výstavbu, která bude vrácena v podobě odpisů nájemného. Tady se poněkud projevilo nedorozumnění mezi zájemci o byty a obcí, neboť někteří předpokládali, že budou splácet dlouhou dobu po malých částkách, nejlépe v nájemném. Jenže to není možné, protože obec nemá čím ručit, aby si mohla vzít půjčku a tato eventualita přicházela v úvahu až po postavení tzv. hrubé stavby. Na ni však musí mít finanční prostředky, které bez zápůjčky zájemců nezíská. I když hledá co nejoptimálnější variantu, očekává také od zájemců o byty, že si nezbytné prostředky budou zajišťovat také sami. Jinak musí hledat další zájemce, jiné řešení se zatím nenabízí. Na dluh nám nikdo nepostaví a poskytnou-li zájemci obci půjčku, pak po dobu vyčerpání půjčky odpisy nájemného mohou pořizovat vybavení bytu a další potřebné záležitosti, protože nájemné začnou platit až po této době a to tak, aby hodnota bytu byla splacena do 20 let. Na půjčku, nájemné i převod bytu do vlastnictví budou vystaveny řádné smlouvy tak, aby nemohly být v žádném právním státě zpochybňovány změnami zastupitelstev.

Výstavba by měla přinést i další možnosti pro obec. Posílení vodovodního řádu, posílení elektrické sítě, úpravu komunikací dané části obce a také přebudování hřiště U lesa do travna-

té podoby a na víceúčelový areál, který by sloužil nejen pro sportovní vyžití. Avšak i tady naráží obec na relikty minulosti, protože nejsou dořešeny vlastnické vztahy se státem a Státními lesy, za něž nemá co nabídnout, protože veškerá vlastnictví obce byla dřívějšími správci obce odsunuta z jejího bezprostředního okolí do neatraktivních okrajových částí katastru. To naši obec značně znevýhodňuje oproti jiným obcím a pokud nedojde k celkovým pozemkovým úpravám, pak zastaví její veškerý další rozvoj. Tento stav se však pouhými řečmi také nezmění.

Jiří Slabotinský
starosta obce

STÍN SJEZDU RODÁKŮ

Sjezd rodáků se všeobecně vydařil. Přesto však zůstal stín, jenž přinesl těm, kteří vynaložili nemalé úsilí určité zklamání. Je to publikace Koberice ve světle historie. Ojedinelá kniha v níž lze nalézt soustředěnu zatím nejucelnější historii obce od těch nejranějších začátků až po dnešek. Je napsána řadou odborníků a je v ní nemálo velice pozoruhodných informací, které časem budou ještě cennější. Je doplněna celou řadou dokumentů, odkazů a fotografií, které ozřejmují významné etapy života obce v minulosti i současnosti, fotografie lidí, kteří dnes žijí jen ve vzpomínkách. Jistě v ní není všechno i podle představ autorů, vyskytnou se i nepřesnosti. Ty však nikterak nesnižují hodnotu tohoto počínu, jenž sám o sobě překračuje dosavadní zvyklosti.

Jenže, mnoho výtisků se neprodalo. Dilem si za to můžeme sami nakladatelé, tedy obec, nízkou publicitou při Sjezdu, zklamání však především přišlo od obyvatel. Předpokládali jsme, že v každé rodině bude alespoň jediný výtisk tak cenného dokumentu, který bude patřit ke knihám, které budou mít stálou hodnotu a k nimž se budou znovu a znovu vracet generace, aby poznali také svoji nejbezprostřednější historii. Bohužel. Snažili jsme se cenu co nejvíce stlačit dolů, jenže snižování je možné jen za cenu zvyšování už beztak vysokého nákladu. A to už by bylo neúnosné. Vždyť 500 kusů už bylo až příliš. Prodala se totiž necelá stovka výtisků. A z toho je opravdu smutno.

Nechce se věřit tomu, že by lidé nestáli o vlastní historii, o historii své obce, o své kořeny, které zvláště ve stáří pak usilovně hledají. Nechce se věřit tomu, že raděj vydají velké peníze za pozlátku lákavých, ale bezcenných časopisů, jež nakonec skončí v odpadkovém koši nebo v kamnech či za bezcenné cetky, bez umělecké a kulturní hodnoty. Chtěli bychom naopak věřit tomu, že náš smutek je pouze dočasný a že lidé v obci nejen chtějí poznat, ale i tvořit její historii. A že kniha, která byla tvořena právě z úcty k nim a jejich dílu a dílu jejich předků, patřila k tomu nejvzácnějšímu.

mu, co mají ve své knihovně nebo co chtějí darovat svým příbuzným, rodákům. Vždyť její cena se rovná ceně běžného daru, lepší kytice či koňaku. Jenže rozdíl je v tom, že ke koňaku se můžete vrátit pouze za další peníze a kytka zvadne, ke knize historie se vrátíte zdarma a je stále živá, protože přináší nová poznání a hlavně, vrací doby mládí.

JS

BYL JSEM V CENTRU DĚNÍ

Je středa, 27. září 2000, Praha. Chvilí po půlnoci. Pode mnou je Dlážděná ulice a kousek odtud Václavské náměstí. Jsem vysoko. Ze střechy hledím na osvětlenou Prahu. Hradčany svítí do noci stejně jako kopule Národního muzea či pruhovaná tyč Žižkovské televizní věže. I v tom mlžném oparu je Praha krásná. Jenže nade mnou rachotí vrtulníky a svými světlomety pročešávají ulice. Jakoby ani nebyl hluboký mír, ale válka. Ještě teď mi v uších zní řev a třaskavé výbuchy, jakoby to byla střelba ze samopalů.

Celý den předtím jsem prožil přímo v Kongresovém centru, v němž se odehrávalo jednání Mezinárodního měnového fondu. Jako jeden z expertů s měřicí technikou, která dohlížela na bezpečnost a funkčnost zařízení paláce. Z pankráckého vrchu shlíží na typické panorama Prahy, tak jak to vidí příjíždějící sem po dálnici od Brna. Přimo u paty paláce začíná most překrývající nuselské údolí a po něm proudí jedno auto za druhým do centra a z centra. Nekonečné tři proudy oběma směry. V ono úterý i následující den jsou beznadějně prázdné. Na obou stranách uzavřené obrněnými transportéry a všude kolem plno policistů. Dostat se v úterý do paláce a z paláce ven je téměř nemožné, zvláště po poledni. Je krásný slunný podzimní den. Kaštany na stráni pod Vyšehradem se zbavují

chlupaté tobolky a v zahradách zlatne listí stromů. Charakteristické kontury Pražského hradu, Petřínské či Žižkovské televizní věže lákají svou neměnnou krásou stejně, jako všechny ty známé věžičky počínaje Muzeem na Vinohradské třídě. Tady je však ticho. Zlověstné ticho, jako před bojem. Stačí sklopit zrak k zemi. Celý palác je jak obležený hrad. Tolik policistů pohromadě jsem už dlouho neviděl. Mladí kluci v černých kombinézách vybaveni štíty a přilbami nastupují. Jdou k Lumírově ulici a kameramani se mohou přetrhnout, aby je nasníмали. Detaily jejich obličejů. Vědí vůbec do čeho jdou? Za chvíli to víme všichni!

Zesponu pod palácem se ozývají charakteristické třaskavé detonace. Nad námi neustále krouží dva vrtulníky, jejichž rachot přehlušuje jakýkoliv hovor. Na střeše paláce jsou ostřelovači. Delegáti se přesunuli k obrovským oknům a někteří dokonce ven na terasu před palác, aby sledovali to divadlo. Divadlo? Nikdo nevěděl jak boj dopadne. Jedno za druhým jezdila policejní auta, cisterny i transportéry, podle toho, jak se dařilo jednotlivým proudům anarchistů. Za vysokými budovami je téměř nebylo vidět, ale všichni tušili, že už jsou blízko. Jednu chvíli se jim podařilo prorazit kordon policistů a ocitli se téměř u paláce. Okamžitě se stáhla všechna vozidla a zavřely všechny brány. Hasiči byli připraveni s proudnicemi a palác utichl. Ti, kteří se s úplně novými audinami, které vozily delegáty, nestačili vrátit, mohli počítat s tím, že budou rozbity. V tom okamžiku jsem ucítil štiplavý kouř slzného plynu a začal slzet. To když se kousek od brány objevil zakuklenec s šátkem po němž okamžitě vyběhli policisté v přilbách a proud vody jeho i ostatní hnal zpátky. Doráželi ze všech stran, v sousedním hotelu Corynthia rozbili okna prvního patra. Ještě ve 20 hodin jsme nevěděli, zda se budeme moci dostat z paláce do míst, kde jsme byli ubytováni. Auty to nepřipadalo v úvahu, protože neuspokojený dav táhnul Prahou téměř nevyzpytatelně a ničil všechno co přicházelo od paláce. Předseda vlády pořádal v Holešovickém výstavišti vepřové hody pro delegáty a tak prcháme s tím nejnutnějším s nimi. Metrem,

keré nestaví nikde ve městě, ale až v Holešovicích. Odtud nocí autobusy na Výstaviště. Sotva tam dorazíme spolu s naprosto dezorientovanými delegáty z Afriky, utíkáme znovu. Přes řadu kontrol, které nepustí nikoho, kdo nemá akreditační kartu. My ji máme, ale v bílých pláštích působíme mezi slavnostně oblečenými delegáty poněkud nepatřičně. O to se však nikdo nestará, hlavně, abychom byli v bezpečí. Sotva doběhneme k bráně, kde má čekat auto, ozve se kvílení policejních aut, brány Výstaviště se uzavřou a za ně se ve dvoustupech řadí policisté. Nasazují přílby a staví štíty před sebe jak val. Slyším jednoho, jak volá: "Pojďte nám pomoci!" Nemyslí to vážně, ale i kdyby, nebylo čím se bránit. Všichni v areálu byli nepřáteli běsnícího davu. Konečně jsme v autech. Namačkání, jak sardinky, ale jedem. Všude uzávěry, plno policistů. A najednou se ocitneme těsně před nimi. To, když žádáme o policejní doprovod. Obrácíme zpět a ujíždíme stejně jako policie, která vyklízí a usměřňuje pochodovou trasu. Měli jsme štěstí, nestřetli jsme se s nimi.

Je 22 hodin a konečně se můžeme zastavit. Jenom kroužící vrtulník ještě dlouho připomíná, že jiní to štěstí nemají. My tříštění skla a pálení pneumatik už nevidíme. Spát se však ještě nedá. Je to příliš silné.

Druhý den jsme zase za bariérou transportérů a policejních kordonů v paláci. Policisté jsou vyzbrojeni mnohem lépe. Vidíme transportér otlučený od létajících kostek, v paláci se mluví o zraněných delegátech. Mnozí opouštějí jednání, které je zkoncentrováno do kratšího časového úseku. Aktivisté však nepřišli. Zdiskreditovali se, že za nimi nestojí téměř žádní obyvatelé.

Na Václavské náměstí je smutný pohled. Smutný pohled je i na Nuselský most. Zeje prázdnotou. I já jsem prost jakýchkoliv ideálů o nenásilí. Byl jsem přítom a je mi z toho smutno.

Jiří Slabotinský

ZÁVOD MLADÝCH HASIČŮ

V letošním roce si Sbor dobrovolných hasičů v Kobeřicích u Brna připomíná 120. výročí svého založení. První akcí v rámci tohoto výročí bylo setkání pamětníků sboru a oficiálním zahájením oslav byla výroční valná hromada, která proběhla v měsíci lednu. V květnu, ve dnech 12. a 13. pak proběhly hlavní oslavy a na ně navázalo uspořádání tradičních koberských hodů. Mezi tím se mladí hasiči zúčastnili okresního kola hry Plamen v Hořticích-Herolticích a vítězstvím si vybojovali postup do oblastního kola, které proběhlo ve dnech 24. a 25. června v Brně. Zde obsadili mladí hasiči z Kobeřic u Brna v měření dovednosti s nejlepšími 13 družstvy okresů jižní Moravy pěkné osmé místo.

Další akcí, která se uskuteční v rámci tohoto výročí, bude závod požárnícké všestrannosti mladých hasičů a dorostu okresu Vyškov. Ten proběhne na chatě Mysliveckého sdružení a jejím okolí v Kobeřicích u Brna v sobotu 21. října 2000. Jedná se o závod pětičlenných hlídek které běží přírodním terénem a plní následující úkoly: střelba ze vzduchovky, vázání uzlů a smyček, základy topografie - práce s mapou a buzolou a topografické značky, poskytování první pomoci, překonání překážky po vodorovném laně, použití hasebních prostředků a grafické značky požární ochrany. Ke slavnostnímu zahájení nastoupí závodníci v 8.³⁰ hodin. Start první hlídky se předpokládá v 9.⁰⁰ hodin.

Výsledky závodu, který je vlastně neoficiálním zahájením nového ročníku hry PLAMEN a soutěže dorostu, jsou započítávány do celkového hodnocení v této hře, která bude pokračovat svojí jarní částí v roce 2001.

Závod připravila okresní odborná rada mládeže při okresním sdružení hasičů ve Vyškově ve spolupráci se Sborem dobrovolných hasičů v Kobeřicích u Brna, Domem dětí a mládeže ve Vyškově a Mysliveckým sdružením v Kobeřicích u Brna. (-oz-)

TOPNÉ OBDOBÍ SE HLÁSÍ

S příchodem podzimního počasí přichází i čas, kdy se začínáme zabývat vytápěním své domácnosti. Většina domácností v naší obci využívá již několik let výhody plynového topení. Z hlediska pohodlí a čistoty, se jedná jistě o velmi výhodný druh paliva. I tento druh vytápění v sobě však skrývá jistá nebezpečí. O škodách, způsobených například výbuchem plynu, se dovídáme z televizních obrazovek i denního tisku. Smutným faktorem zde zůstává, že ke škodě na zdraví i majetku přicházejí nejen viníci, ale i jejich sousedé apod. Podíváme-li se na statistiku požárů v naší republice a jejich příčin, zjistíme, že topidla byla jen za první pololetí letošního roku příčinou 89-ti požárů. Špatný stav komínových těles byl za stejné období příčinou 202 požárů. Tyto čísla by měla být dostatečným argumentem k tomu, abychom věnovali tepelným spotřebičům a jejich provozu v následujícím období dostatečnou pozornost. Pro bezpečné užívání tepelných spotřebičů proto několik rad od hasičů:

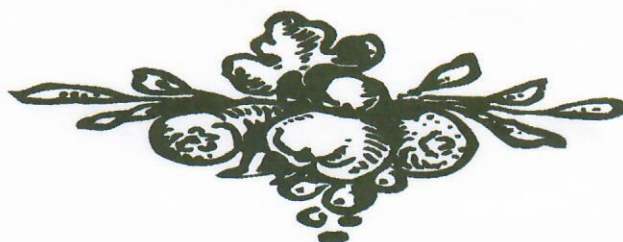
1. *Přečtěte si pozorně návod k užívání spotřebiče.*
2. *Dodržujte pravidla stanovená návodem k obsluze.*
3. *Dodržujte bezpečné vzdálenosti spotřebiče od hořlavých látek. Tyto bezpečné vzdálenosti jsou uvedeny v návodu k obsluze.*
4. *Zajišťujte pravidelnou kontrolu spotřebičů podle návodu výrobce.*
5. *Zajišťujte kontrolu komínů a kouřovodů 2 x ročně.*
6. *Okna a dveře v místnosti s otevřeným plynovým spotřebičem nesmějí být utěsněny, (např. kovotěsem, silikonovým těsněním atd.).*
7. *Při kontrole netěsnosti plynových potrubí a zařízení nepoužívejte plamen.*
8. *Zajistěte, aby hlavní uzávěr plynu pro Váš dům byl řádně označen a přístupný.*

A nakonec citace ze zákona o požární ochraně:

”Každý je povinen počínat si tak, aby nezavdal příčinu ke vzniku požáru a neohrozil život a zdraví osob, zvířata a majetek.”

-02-

V Brně dne 20. září 2000

JAK SE ŽIJE KOBERSKÝM SOKOLŮM

Tělovýchovná jednota Sokol Kobernice u Brna je dobrovolný, nezávislý spolek, jež se snaží o povznesení tělesných, ale i mravních sil především místního obyvatelstva.

Po době strávené v zaměstnání či škole, nastává čas pro aktivní nebo pasivní odpočinek. Většinou je také doma práce mnoho a stihnout se musí. Jenže čas od času se těšíme i na kulturu a sport. Aby právě tyto okamžiky probíhaly na místech k tomu určených, dostatečně vybavených a reprezentativních, je třeba značného úsilí a finančních prostředků, což si ne všichni připouští. V tomto případě spravuje TJ nemalý majetek, který pohlcuje už jen na svůj provoz velké částky. Protože příjmy jednoty jsou malé (výtěžky z kulturních akcí, sběru železného odpadu, velikonoční pomlázky, příspěvky členů) a účelové dotace od ČSTV již 10 let značně omezené, je možné stav tohoto majetku udržovat jen za přispění obce. O investování do generálních rekonstrukcí nemluvě.

Zárným příkladem takové spolupráce budiž areál sportovního hřiště "Na valech". Kéž by vše probíhalo alespoň takto. Z iniciativy členů TJ (M. Urban, V. Jeřábek a P. Baják), jež našla odezvu na OÚ (J. Slabotinský, J. Malafa) se přistoupilo v roce 1997 k rekonstrukci neudržovaného sokolského cvičiště, kde v posledních letech vládl jen vysoký plevel. I když práce probíhaly většinou brigádnicky a pomalu, protože obecních peněz vždy nebylo, výsledek stojí za to. Pravda chybí ještě zeď na tenis a umělé osvětlení, ale i bez toho to jde. Za tuto spolupráci byla jednota obcí odměněna částkou 20 tis. Kč a sadou nových dresů.

Dalším nemovitým majetkem TJ je budova sokolovny s pohostinstvím. V sále probíhá veškeré kulturní dění v obci a úroveň hospody je vizitkou nejen hospodského, nýbrž i našich Kobernic. Věcí jinou je, že by i hostinský měl prokázat podporu kulturním akcím, z kterých má profit. Ideálním stavem by bylo,

kdyby nájem z hospody vydělal na údržbu a opravu celé budovy. Jenže "zlaté oči". Pohostinství se v současné době pronajímá za 40 tis. Kč /rok a jeho rapidní navýšení zavání uzavřením. Sál je pronajímán za minimální částku (cca 500 Kč + spotřeba energií) všem, kdo chtějí nějak obohatit koberskou kulturu. Dětské plesy a besídky jsou bez poplatku, stejně jako cvičení a stolní tenis členů. Tyto peníze se opět beze zbytku do budovy vrací.

Např. za poslední rok :

v *hospodě* - nové linoleum (15 tis. Kč), obložení šenku (15 tis. Kč), oprava kuchyňky (4,8 tis. Kč)

v *sále* - oprava omítek a malba (12,5 tis. Kč), elektřina za rok (11 tis. Kč).

Celkové náklady 58,3 tis. Kč.

Obec již během let minulých investovala do částečné rekonstrukce fasády a nyní do vybavení jeviště, ale o své se hlásí i střecha, WC... a bez obce to opět nepůjde.

Situaci kolem výše zmíněného majetku komplikuje ještě pražské ústředí ČOS, které se s námi o něj již 8 let soudí, a proto jsou vlastnická práva k němu omezena (ČOS = Česká obec sokolská).

Posledním v řadě a do dnešního dne nejméně nákladným byl areál hřiště "U lesa". Zde je snaha společně s obcí dořešit majetkoprávní vztahy tak, aby byla výhradním vlastníkem pozemků obec. Další aktivita v tomto směru již míří k zatravnění hrací plochy, což bude opět postupný, ale nevyhnutelný proces, bez účasti obce nemyslitelný. I občané budou osloveni veřejnou sbírkou.

TJ Sokol tedy peněz nazbyt nemá a může nabídnout "jen" dobrovolnou práci a um svých členů. Těch je nyní 87, z čehož je 18 žáků a 6 dorostenců. Hrdé tradici koberského ženského oddílu zůstaly věrné 3 sokolky. Snahou výboru je sdružit a přijmout za členky i rekreačně cvičící ženy a dívky, což by mělo být i v jejich prospěch, vždyť tak se budou snadněji prosazovat jejich zájmy.

Nosným sportem v Kobernicích však zůstává kopaná. Družstvo žáků se účastní zá-

pasů v soutěži a trénuje 2x týdně pod výborným vedením P. Matyáše a V. Svobody. Tato činnost v soutěži také něco stojí (vybavení, rozhodčí, doprava...). Zde zabolí pasivita otců a nejednou i jejich stupidně prázdné poznámky. Pro nedostatek hráčů je šest dorostenců zapůjčeno na hostování (Křenovice - dva, Lovčičky - čtyři), což není také zadarmo.

Své specifické problémy má i tým dospělých. Dochází k odlivu hráčů, jež jsou hnáni falešnou představou, že zboří svět nebo se jim zdá o penězích. Těmto typům jsou pojmy jako patriotismus, coby vztah k rodišti, a dále smysl pro udržení kolektivu naprosto cizí. Trochu zamrzí, že podnět k tomuto "stěhování" snad dávají bývalé opory mužstva. Ti, kteří se zde naučili "zavazovat kopačky" měli vždy připravené podmínky a nemuseli se starat o nic jiného než o sebe, po odeznění své hráčské kariéry přestali vyvíjet i jakoukoli aktivní činnost v TJ. Vůbec nechápou jako povinnost vytvořit alespoň stejné, ne-li lepší podmínky nastupujícím členům. Před touto odpovědností je lépe utéct a kritizovat je tak snadné. Ale na změnu není nikdy pozdě.

Díky obětavému prodávání občerstvení a vybírání vstupného na všech setkáních a akcích je skoro možno prohlásit provoz fotbalového oddílu za soběstačný. A to jsou také nemalé výdaje (cestovné a mzda rozhodčího : 500 Kč/zápas; vápno, voda, elektřina, míče, údržba, cestovné na utkání venku...).

Letošní rok s III. sjezdem rodáků byl pro TJ Sokol, stejně jako pro všechny ostatní organizace a občany v obci, finančně náročnější, ale nejen hmotnými statky živ je člověk. Pozvaná Bolkova jedenáctka zanechala vyčpělý až prázdný dojem. Srovnání s pravidelně pořádaným utkáním s týmem VI. Redla, a to po stránce bavičské, komentátorské i celkové atmosféry, vůbec nesnese. O finančních podmínkách nemluvě, ale i zde přislíbila obec částečnou spoluúčasť. Záměrem bylo představit divákovi to, co se považuje za nejlepší v regionu. S odstupem času lze říci, že více zábavy bylo při utkání starších pánů Sokola.

Snad z výše uvedeného textu vyplývá alespoň hrubá kostra zájmu a činnosti výboru, práce členů jednoty, které lze do budoucna popřát hlavně více aktivity členů střední generace, přízeň obce a vytvalost našich věrných Sokolů a příznivců.

Se sokolským NAZDAR

Výbor TJ Sokol Kobeřice u Brna

ZPRÁVA O STAVU PTACTVA SOKOL

Přihlédneme-li ke krásnému a lesnatému katastru Kobeřic, každý zcela logicky namítne, že sokolům se zde daří dobře. Opak je pravdou. Koberský sokol je na rozdíl od svých sousedů ptákem docela chudým a odkázaným sám na sebe. Svou pílí však dokáže vždy vychovat novou, mladou a životaschopnou generaci. Tento vzácný druh je téměř vyhynulý. Není to ani sokol, spíše takový chudý "*sokolík koberský*".

Dále se zde vyskytuje sokol s druhovým jménem "*pasivní*". Jde o nejvíce rozšířeného, řekl bych až přemnoženého dravce. Není škodlivý ani nikterak užitečný. Do ničeho se aktivně nezapojuje, vše sleduje z bezpečné vzdálenosti, ale pomlouvačným zobákem dokáže nahlodávat mozky místního ptactva. Stává se už tradicí, že po ukončení aktivního létání dochází k mutaci z ohroženého sokolika na sokola pasivního.

Raritou Kobeřic je ovšem "*sokol škodič*". Tento výjimečný pták se vyskytuje zcela ojediněle. Je velice nebezpečný a dokáže napáchat nepředstavitelné škody, zvláště na mladém a nezkušeném ptactvu. Pro jeho úlisnost ho nazývájme zcela neformálně "*sokol Bobeš*". Tento opeřenec se v Kobeřicích nikdy dříve neobjevoval a proto doufejme, že mu zdejší krásné podnebí nebude vyhovovat a odletí do teplých krajín.

Tot' zpráva o stavu ptactva.

- mu -

ALOIS PROCHÁZKA

/18.5.1875 - 16.4.1940/

**vlastenecký učitel - vychovatel, vědec -
archeolog, kulturní a osvětový pracovník**

Vyšel ze staré učitelské rodiny. Narodil se v Lomnici u Tišnova, mládí strávil v Kobeřicích u Slavkova, kamž se jako dítě přestěhoval s rodiči.

Tato dědinka, bohatá na prehistorické nálezy, měla velký vliv na jeho pozdější zálibu, archeologii, která se postupem doby stala jeho životním údělem. Tu již při chlapeckých hrách upoutaly mladou Procházkovu zvědavost rozličné nálezy pravěkých památek. Příležitostně nalezené starožitnosti měl ve zvláštní úctě a svoji chlapeckou sbírku starožitností měl uloženu ve včelíně.

A byly to opět Kobeřice, které v mladém Procházkovi probouzely též lásku a zájem o historii a vlastivědu. Nedaleký Pracký kopec, který hrál ve známé bitvě u Slavkova r. 1805 významnou roli, skýtá při pohledu z Kobeřic, zvláště za večera, zajímavý pohled, který v chlapecké fantazii Procházkově oživoval lidové zkazky a pověsti, vztahující se k památnému bojišti tří císařů. Tomuto bojišti věnoval Procházka po celý život pozornost. Odtud zachránil množství památek : zbraní, ruských ikon a jiných věcí. Tyto památky několikrát popsal, souborně vyšly pod názvem Památky z bitvy u Slavkova r. 1805. Byl v přátelském styku s tvůrcem pracké Mohyly míru prof. Slovákem.

Když r. 1890 přišel student Procházka na učitelský ústav do Brna, působili na něho zvláště profesori Hladík, Dlouhý a Leoš Janáček, proslulý hudební skladatel. Jeho vlivu nutno přičísti, že si Procházka po celý život uchoval živý zájem o hudbu a ve volných chvílích si často hrával na harmonium a housle. Nejvíce působil na studenta Procházku prof. Hladík, sám horlivý archeolog. Jemu Procházka přinášival různá prehistorika získaná z Kobeřic.

Své učitelské povolání vykonával Procházka v politickém okrese vyškovském od r. 1894 do r. 1935. Přes 40 let sloužil vlasti a

národu v ušlechtilém a zodpovědném poslání českého učitele. Postupně působil ve Lhotě u Vyškova (1894-1899), v Blažovicích (1899-1907), v Křenovicích u Slavkova (1907-1910), v Olšanech (1910-1919), kde jej zastihla světová válka, jíž se zúčastnil. Vzpomínky na krásné doby mládí a prehistorická naleziště přivedly jej jako správce školy do Kobeřic (1919-1924). Jeho působení v Černčině u Bučovic (1924-1933) a ve Slavkově u Brna, kde žil i po svém odchodu do pense (1935), je dobou jeho nejintenzivnější činnosti a jeho největších výzkumných prací.

Během své více jak 40-leté neúnavné činnosti archeologické zachránil, vykopal a zrestauroval množství památek, objevil a prozkoumal na sta hrobu a sídelních jam hlavně z Bučovska, Slavkovska a Vyškovska ze všech pravěkých kultur.

Neméně pečlivá a obsáhlá je jeho publikační činnost o nálezech a výzkumech. Napsal přes 30 odborných článků a prací archeologických. Četnými přednáškami a výstavkami zasloužil se i o propagaci a ochranu pravěkých památek ve veřejnosti. Za záslužnou práci pro moravskou prehistorii byl Procházka r. 1931 jmenován čestným členem Moravského archeologického klubu v Brně.

I jako učitel byl Procházka skvělý. Jeho škola byla vzorem čistoty a kázně. Jeho organizační schopnosti, spravedlivý a rozvážný postoj ke všemu, jeho mile lidská rozšafnost, hluboké vzdělání a síla osobnosti působily, že si jej učitelstvo zvolilo brzy po světové válce za svého předsedu, jímž zůstal nepřetržitě až do své pense.

Ze snahy, aby učitelstvo Vyškovska mělo hlavně při vyučování reáliím vhodnou pomůcku, založil r. 1930 Vlastivědný sborník okresu vyškovského; dal mu jeho program : zachytiti v každém směru obraz Vyškovska. Byl redaktorem sborníku a dovedl si získat zdatné spolupracovníky. Tento sborník patřil k nejlepším publikacím tohoto druhu. Sám v něm uveřejnil : Erby, Pamětní kříže a kameny, Mezníky, Náhrobníky, Pamětní desky, Starobylé kachle,

Gallská kultura na Vyškovsku a další.

Procházkův zájem o prehistorickou archeologii a zájem o minulost vůbec a jistě též jeho učitelské povolání vedly jej k archeologii historické a k vlastivědě. Zapisoval a sbíral pověsti, paměti a právě kniha "Pověsti, paměti a příhody z Bučovska, Slavkovska a Vyškovska" je výsledkem jeho práce v tomto směru.

A při této obdivuhodné činnosti našel Procházka ještě dosti času, aby zastával řadu funkcí v různých spolcích a kulturních institucích. V posledních letech před svou smrtí budoval muzeum ve Slavkově u Brna.

Procházka téměř po celý život pracoval za poměrů pro vědeckou práci krajně nepříznivých, totiž v zapadlých dědkách a ani život neušetřil ho krutých ran, jimiž byla postižena jeho rodina. Nepřízeň osudu nikdy nezlomila jeho optimismus a radost ze života v tom nejkrásnějším a nejušlechtilejším smyslu, nezlomila jeho obdivuhodnou energii a jeho duševní mladickou svěžest, kterou si dochoval až do posledních dnů svého života. Sebe vždy skromně nazýval dělníkem, který shledává archeologický materiál, aby jiní mohli postavit budovu prehistorického vědění. My však víme, že Procházka byl nejen velkým dělníkem, ale i stavitelem.

Dílo Aloise Procházky žije a v něm bude znovu a znovu ožívat duch člověka dobrého, ušlechtilého, člověka velikého prací a životem, zářný příklad učitele a vědce.

Iva Rotreklová

**Mladí si nemohou pamatovat,
připomeňme jim, jak to tehdy bylo
aneb**

HOŘKÁ PRAVDA O ČERNÝCH BARONECH

Bohuslav Skalský, Černý baron z Poniklé

V padesátých letech se nedostávalo v ČSR uhlí, zkrátka neměl ho kdo v dolech nakopat. A tak přišel prezident republiky Klement Gottwald a jeho zeť, ministr obrany JUDr. Alexej Čepička na spásný nápad, že by uhlí mohli nakopat vojáci. Tento protizákonný návrh ještě schválil smutně proslulý Bedřich Reicin, který později skončil na šibenici. A tak byly utvořeny útvary PTP - pomocné technické prapory.

A k nim byli povolávání na "dobrozdání" místních nebo městských národních výborů politicky nespolehliví vojáci. Nyní mi, čtenáři, dovozte, abych se obsírněji zmínil o těch, kterým se dostalo té "cti" u PTP sloužit.

Nejvíce nás bylo, co jsme měli v posudku napsáno "rolnický původ". Ostatně z 244 nevinných lidí, kteří byli v padesátých letech popraveni, bylo nejvíce rolníků nebo mužů rolnického původu. Na druhém místě to byli synové živnostníků. Zde stačilo, když byl otec trafikant, nebo matka hokyně a synáček narukoval k PTP. Také tu byli synové rodičů, kteří vlastnili majetek - stačil rodinný dům. Početnou skupinu tvořili vysokoškoláci, kteří byli z politických důvodů vyloučeni z vysokých škol. Jen málokterému se po "vojně" podařilo studium dokončit. Další skupinu tvořili duchovní a věřící. Běda mládenci, který před vojnu chodil do kostela! A dál tu byli příslušníci jiných politických stran než KSČ. K PTP byli též povoláni ti, kdo byli jiné národnosti než české a slovenské. A ještě tu byli rebelové, jimž se stále něco nelíbilo. K PTP byli povoláni také muži (nebo jejich příbuzní), kteří ve druhé světové válce bojovali na západní frontě. Nesmím zapomenout na učitele a profesory. Ti se dostali k našim útvarům z důvodu, že málo vtloukali do hlav žáků a studentů marxismus. I ten voják, který

měl příbuzného v zahraničí (stačil bratranec), byl povolán k PTP, stejně jako mladí muži, kteří se pokusili o ilegální přechod státní hranice a byli při tom dopadeni. Nejméně početnou skupinu tvořili šlechtici, baroni a hrabata. Zvláštní skupinu tvořili ti, kteří dostali od obce či z města do posudku napsáno "z ostatních důvodů". Marně pátrali, proč u PTP jsou. Velmi jsme litovali ty, kdo byli k PTP povoláni na paragraf. Zde, ať mně čtenáři prominou, že už si číslo tohoto paragrafu nepamatuji. Jednalo se vesměs o starší muže, kteří měli základní vojenskou službu dávno za sebou. Tak se stalo, že mezi námi byli vojáci, kteří se narodili v minulém století! Pomocné technické prapory byly takzvané lehké, kde vojáci pracovali na stavbách a těžké, kde pracovali v dolech, v podzemí. Vojenská služba u PTP trvala dva roky. Ale ti, kdo dostali od obce či z města do posudku "návrat nežádoucí", sloužili déle, já kupříkladu plných třicet měsíců a deset dnů Ti, kteří četli knížku Miloslava Švandrlíka *Černí baroni* nebo zhlédli stejnojmenný film, mohou snadno nabýt dojmu, že jsme si užívali legrace s hloupými důstojníky, vytloukali hospody a chodili za ženskými. Je sice pravda, že naši velitelé byli s intelektem na štíru, ale o to byli krutější. V tomto směru hlavně vynikl velitel praporu Slovák Michal Lukáč a velitel roty nadporučík, později kapitán Jaromír Břešek, který vojáky nepouštěl ani k zubnímu lékaři, i když se jednalo o bolestivý případ. Náš tábor byl obehnan ostatními dráty a hlídali nás strážci s ostře nabitými samopaly a cvičenými psy. A jaký byl náš denní režim?

Bylo to osm hodin práce na dole, dvě hodiny výcviku v terénu a dvě hodiny politického školení. Na práci v šachtě jsme nebyli zacvičení, na bezpečnost práce se moc nehledělo, na některých úsecích se pracovalo v rychlém tempu, a proto docházelo k častým úrazům, někdy bohužel i smrtelným.

A zatímco my jsme sloužili beze zbraně u útvarů PTP, naše rodiny doma byly krutě pronásledovány. Jediným štěstím pro nás bylo, že se odebrali na věčnost sovětský krutovládce

Josef Vissarionovič Stalin a hrobař národa Klement Gottwald. Jinak bychom svůj bídný život skončili v sovětských koncentračních táborech na Sibíři. Po propuštění do civilu nás čekalo další šikanování...

Ačkoliv to zní jako zlý sen, to co jsem vylíčil, se skutečně stalo, a to v polovině dvacátého století ve střední Evropě!!! S úctou vzpomínáme na kamarády, kteří v dolech padli, a na ty, kteří se následkem útrap dnešních dnů nedožili. Čest jejich památce. I kdyby našim pronásledovatelům odpustil Bůh, my nikdy !

NAD DOPISY

Vážený pane starosto mé rodné obce,

ještě jednou Vám vřele děkuji, že jste mi umožnil podílet se na Vašem 3.rodáckém sjezdu. I když to bylo jenom na jedno odpoledne, přineslo mi moc radosti a uspokojení.

Především z toho, jaká jste to líbezná vesnička v zeleném, co ukázala svou sváteční tvář jako vymalovanou, nablýskaná stavení, rozkvetlé zahrádky a obruby, dlážděné, umetené a oseté kdejaké prostranství, sousedé v oknech, ve dveřích, na chodníku, podle útržků řeči plno hostů - navrátilců a svátečních vzpomínek. Kdyby bylo víc času, s chutí bych si byla s pár starými promluvila, poptala se po Friesových, Vystavilových, Němečkových. Váš seštymovaný štáb obstaral všechno: výsluní i stín a přístřeší před deštěm, pití i pohoštění, pohlednice, brožury i suvenýry. Zádrhelům nedovolil se zauzlit. Prostě za 1*. Tenkrát se ti naši asi neměli z Kobeřic stěhovat.

A co se tam těch Procházků sjelo! Tamtamy sice k některým nedolehly, ale přece se setkala síla potomků. Po dlouhých letech, pokud ne vůbec poprvé, na rodokmenu si ukazovali, kteří že oni jsou, obnovili bratrství, navázali kontakty. Vypadali na rozrostlý rod s pevnými koberskými kořeny a četnou živnou čeledí, ať už zavátou kamkoliv.

A já jeho stařešina?! Jistě si představíte; i při svém mládí, pane starosto, jak ke konci to životní bilancování nebývá uspokojivé, řada cílů nedosažených, úsilí marných, zážitků

trapných, přání nesplněných a mládí v šerém dávnověku! A teď takový sjezd rodáků vrhne reflektory na staré detaily, jakoby na ty střepy, co je náš tatínek tenkrát vyhrabával z hlíny. A najednou vynikne nějaký vzácný "vypíchaný" ornament, a tam zase ze střepů slepený unikátní "zvoncovitý pohár" a zeleným rezem obrostlá a přece dosud fungující broznová spona. Tu člověk vidí, že všechno přece jen nebylo nadarmo, něco se přece jen podařilo, něco přece jen vyšlo. A člověku se z toho udělá moc dobře.

Takže za to Vám, Vašemu štábu, rodáckému sjezdu moc a moc děkuje, všem přeje zdar i v dalším podnikání a celé Kobeřice ze srdce pozdravuje

dr. Johnová-Procházková

Vážený pane starosto,

posíláme mnoho srdečných pozdravů z našich domovů.

Chceme poděkovat za umožnění setkání v Kobeřicích, kde jsme prožili naše dětství a mládí, na které máme stále pěkné vzpomínky. Mohly jsme se tak po létech setkat se svými bývalými přáteli a kamarády, kteří nás velmi pěkně přijali a cítily jsme se mezi nimi moc dobře. Za to jim také srdečně děkujeme.

Setkání rodáků bylo moc hezky připravené, program se určitě líbil ke spokojenosti všech. Byly jsme příjemně překvapeny zvelebením vesnice a snahou učinit z Kobeřic místo, kde budou lidé rádi bydlet, kam se každý rád podívá, kam se každý rád bude vracet.

Milý Jiří - Tobě osobně moc děkujeme za milé přijetí mezi vás, za možnost prohlédnout si důkladně náš bývalý domov, celou školu a okolí a možnost zavzpomínat si na chvíle prožité v tomto prostředí. Vzpomínky na toto setkání nás budou provázet i další léta.

Přejeme vám všem mnoho dalších úspěchů a elánu při plnění všech předsevzetí a plánů ve veřejném i osobním životě.

S pozdravem a poděkováním "děvčata Kolářovy"

Eva Kotková
Olga Šperková
Miluše Kunderová

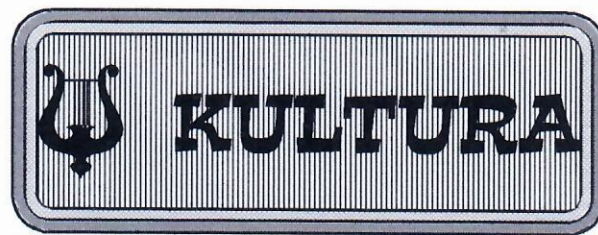
Vážený pane starosto, obecní zastupitelstvo a milí Kobeřáci.

Je naší milou povinností nás rodáků z Kobeřic, aby jsme Vám osobně pane starosto, obecnímu úřadu a všem občanům, kteří se podíleli na uspořádání sjezdu rodáků poděkovali za všechno co jste pro nás vykonali, aby jsme se mohli opět po delší době vidět a popovídat si s přáteli o našem tak rychle uteklým mládí. Víme, že samotné přípravy a následné oslavy sjezdu rodáků nebyly zadarmo. Proto tím více si vážíme Vás všech, kteří nezapomínáte na nás rodáky, kteří jsme roztroušeni po celém světě. Pro toho, kdo neviděl dlouhou dobu domov svého mládí, kdo neviděl svého přítele, kamaráda z mládí, nebo dokonce svého spolužáka po padesáti letech, ten nikdy nepochopí význam a smysl sjezdu rodáků. Nechceme, aby jste nás považovali a doufáme, že nepovažujete za tzv. "odrodilce". To jen okolnosti, nutnosti a různé životní osudy nás donutily, že jsme z našich rodných Kobeřic museli odejít. Věřte, že se opět rádi vracíme do kraje nám tak blízkého našeho mládí.

Viděl jsem při uvítacím projevu pana starosty, kterému jsme se nečekaně nahrnuli do "zasedačky" kolikati rodákům se zaslzely dojetím oči za které se nestyděli. Tak jako před Vámi Kobeřáky se nemusí stydět ani obecní úřad co pro vesnici vykonal a má v plánu vykonat. Jen my, kteří sem přijedem se občas podívat, máme možnost posoudit jak život v Kobeřicích se každým rokem mění. Jen slepý by mohl nevidět co se změnilo k lepšímu životu na vesnici. Kde jsou ty časy, kdy kdejakou škarpu tekla močůvka - dnes máte kanalisaci. Kde jsou ty časy, kdy se chodilo do lesa na "vysekávky" - dnes máte plynofikaci v celé obci. Vzpomínám jak z Benešky a Chaloupek jsme chodili k pumpě před farou pro vodu. Dnes máte v každém domě vodovod. Máte možnost připojení telefonu, staří občané si koupit oběd za příspěví obecního úřadu. Jsou to věci, které jsou vidět na první pohled. Viděli jsme kolik rodinných domů se

postavilo a slyšeli kolik se jich má stavět. A to nemluvíme o dalších věcech. Stačí se projít Chaloupkama po nové cestě na hřiště na Va-
lech. Stačí se projít od hospody ke kostelu. Ale nejen chlebem živ je člověk, jak říká bible, ale i kulturou žijí Kobeřice. A myslíme, že Vám ji mohou závidět i okolní vesnice. A co se týká té hlasité hudby, co si z Vás někteří na ni stěžujete! Vzpomeňte si na své mládí, kdy jsme se také rádi vyřádili a vykolejili z valčíku a mazurky. Vzpomínáte "šedesátníci" jak jsme řádili když začal vypalovat "Cedák" (Cedivoda) v Újezdě na "čajích"! Tak Vy někteří milí rodáci to těm mladým odpusťte, nemyslete jen na sebe a neohánějte se normou decibelů. Neztracujte je, zajděte se raději podívat jak umí hrát fotbal, kolik mladých je u hasičů, kteří Vám bez nároku za odměnu můžou někdy zachránit Váš majetek. A kdo by bez nich pořádal hody? Tak se už nehádejte, mějte se v těch Kobeřicích rádi a na nás rodáky vždycky vzpomínejte v dobrém. Vždyť kdoví, kolik si z nás už nezapívá "Už kamarádi pomalu stárnem." Budeme-li zdraví a dočkáme-li se času kdy nás opět mezi vás pozve-
te, rádi přijdeme a zavzpomínáme si na to naše "zlaté mládí." A kdyby snad někteří z nás už přišť nepřijeli, tak nám to odpusťte a věřte, že už přijet nemohli... Jak krásně to řekla v interview "Koberských rozhledů" paní místostarostka OÚ: "Naše vzpomínky budou také patřit i těm, kteří se z jakýchkoliv důvodů nemohou sjezdu zúčastnit, ale také zaletí ke všem, kterým nebylo dop-
řáno dožít se těchto dnů." Za tato slova hluboké úcty k rodákům Vám paní místostarostko patří od nás upřímný dík a určitě zůstanou zapsána dlouho v mnohých srdcích. Ještě jednou mnohokrát děkujeme za pozvání Obecnímu úřadu v čele s p. Slabotinským a Vám občanům Kobeřic za milé přijetí. Přejeme vám všem hodně zdraví, OÚ pevné nervy a trpělivost v práci, kterou vykonáváte ve prospěch obce.
Za všechny koberské rodáky

Ondráček Rostislav, Vsetín

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

- **Říjen když blýská, zima plíská**
- **Jaký den Havel ukazuje, taková se zima objevuje**
- **Studený říjen - zelený leden**
- **Šimona a Judy - zima leze z půdy**
- **Když dlouho listí nepadá - tuhá zima se přikrádá**
- **Jiní o Všech svatých věští tuhé mrazy o vánocích**
- **Sněží-li počátkem listopadu - budou teplé Vánoce**

OHLÉDNUTÍ

V březnovém vydání Koberských rozhledů jsem Vás informovala o kulturních akcích, které se připravují v naší obci a dnes, aniž bychom si toto časové rozmezí uvědomovali, můžeme už jen vzpomínat.

Kulturně-šolská komise uspořádala pro děti dvě diskotéky a to o velikonocích a na podzim v září. Při počtu zúčastněných dětí můžeme konstatovat, že si tyto dětské akce našly u dětí oblibu.

Májová veselice, kterou jsme pořádali byla po mnoha a mnoha letech. Krásné a teplé počasí nám dovolilo veselit se pod širým čistým nebem za svitu jasných hvězdiček na Násvi za přispění dnes již u nás oblíbené taneční hudby PANORAMA BAND z Brna.

Za dva měsíce nato jsme vítali naše rodáky, hosty a všechny zúčastněné III.sjezdu rodáků. Ze stran občanů vznikaly obavy jak tento nelehký úkol zvládneme. Je pravdou, že nás to stálo velké úsilí, odříkání osobních aktivit, volného času, později i probdělých nocí a nakonec i to setkání s vlastní rodinou a přáteli jsme museli oželeť. Všechno toto úsilí a obavy se nám ale zúročili ve zdařilý průběh tohoto sjezdu. Dnes můžeme být hrdi nad zvládnutím této náročné akce a hrdi nad schopnými lidmi, které máme v naší malé dědině a jsou ochotni pro TY druhé něco udělat. O tomto svědčí i několik pochvalných dopisů které přišly na adresu obecního úřadu.

O zachování hodové tradice a všech tradic s tím souvisejících nám dopřál místní SDH.

Letošní hody, které jsme prožívali s týdenním posunem se také potýkaly s různými názory a mnohdy i pasivním přístupem. Jen nevím proč občané, kteří troušili různé připomínky k tomuto posunu hodů na adresu obecního úřadu nepřišli sami již dříve, ale byli chytří až hody byly "za

dveřmi". Tento posun byl dostatečně vysvětlen v březnovém vydání Koberských rozhledů.

Když stárci máju postaví je třeba ji skácet. Tak se i stalo 14. října 2000 kdy se uskutečnila taneční zábava "KÁCENÍ MÁJE". Samotná mája padla 15.10.2000 v ranních hodinách. Je chvályhodné, že po taneční zábavě tato "DÁMA" opravdu zmizela před našima očima a nestraší okolí mnohdy ještě několik měsíců a zbavena veškeré parády. O tom, že koberští hasiči v roli pořadatelů obou akcí zvládli tento nelehký úkol opět na výbornou nemusíme polemizovat. Kdo byl mezi zúčastněnými, sám se přesvědčil.

V posledních třech letech v zimním období kulturně-šolská komise uskutečňovala pro naše občany důchodového věku besedy s názvem "NEDĚLNÍ POSEZENÍ PŘI PÍSNIČCE". Letos jsme zajistili návštěvu divadelního představení "PLES V HOTELU SAVOY" v Mahenově divadle. Představení v nás zanechalo pocit nevšedně prožitého nedělního večera. Domů jsme se rozcházelí s přáním častějších divadelních návštěv.

Připravované akce

Téměř za dva měsíce budeme očekávat příchod vánočních svátků a ctít narození Krista Pána. Kulturně-šolská komise se zúčastní štedrovečerního koledování v obci.

Připravujeme vánoční besídku za spoluúčasti dětí z MŠ, ZŠ a ZUŠ.

31.12.2000 se budeme loučit se starým rokem a vítat nové století v prostorách místní sokolovny tak jako tomu bylo v loňském roce.

Z. Hrabovská

VZPOMÍNKY

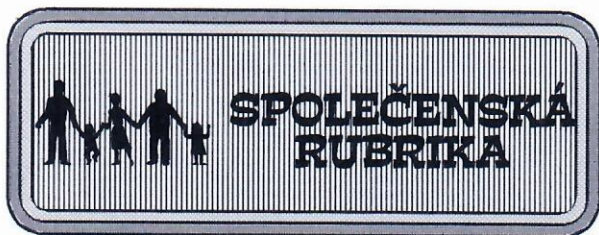
Pomalou, ale nezadržitelně se blíží konec toho letošního "magického" roku 2000 a my možná budeme přemýšlet, co nám přinesl. Někdo bude říkat, že nic mimořádného, více toho špatného jak dobrého, neúroda, protože bylo sucho, jiný zase, že byl stejný jako ty předešlé a ty co přijdou. Pro nás, kteří žijeme tady v Koberčicích však přece jen byl něčím výjimečný. Uskutečnil se v něm III. sjezd rodáků. Tato událost byla natolik nezanedbatelná, že ji museli zaregistrovat i ti největší odpůrci kulturního dění. Přesto, že byl někým zatracován jako zbytečná paráda, která udělá jen díru do obecní pokladny, byl z mnoha pohledů pro obec přínosem. Ať už je to nová cesta v Chaloupkách, rekonstrukce pomníku a sochy Krista, nebo vnitřní úprava sokolovny. Sjezd rodáků sice je už minulostí, ale tyto hodnotné změny k lepšímu zůstávají i nadále a nelze je v žádném případě považovat za zbytečné. Přes všechny peripetie, které sjezdu předcházely, které ho provázely a po něm následovaly, tato akce proběhla zdařile a měla úspěch. Nejen díky počasí, které bylo tentokrát mnohem shovívavější než při jiných akcích, ale zejména velkému úsilí všech, kteří se na přípravě a samotném průběhu sjezdu podíleli. Dnes, kdy můžeme rekapitulovat víme, že něco se mohlo nebo mělo udělat jinak, možná lépe. Z toho plynou zkušenosti, které se mohou uplatnit v budoucnu. Důležité je, že to co zde bylo k vidění a slyšení, se setkalo s kladným ohlasem. Ať už to byly výstavky ve škole a hasičském domě, divadelní představení, kulturní program či pestrý průvod vesnicí. Nemašlý zájem byl i o projížďku s koňmi po krásách Koberčic a okolí. A nejsou to jen domněnky, které by se snad chtěli chválit dobré zboží. Rodáci, hosté a i ti kteří se přijeli jen tak podívat ať už z okolí blízkého či vzdálenějšího neskrývali svoje nadšení a obdiv, mnohdy i dojetí, že Koberčice žijí a budou žít. Že jsou zde lidé, mladí, starší i děti, kteří mají zájem dělat něco navíc pro lidi, k jejich pobavení a větší spokojenosti. Ne proto, že by se chtěli stavět do lepšího světla. Není to

ani za peníze, které jak si někteří myslí, že jim obec vyplácí za jejich činnost. Jedinou odměnou je jim (a mnohdy ani to ne) vědomí, že jejich snaha nebyla marná. Když slyší z úst těch pro které to vše bylo připravováno, že se jim to líbilo, když je povzbudí a motivují kladnou kritikou k další aktivitě.

Sjezd rodáků 2000 se stal minulostí. Přejme si, aby společné setkání lidí, kteří mají něco společného a to je láska k místu kde se narodili, kde mají své kořeny, vzpomínky na dětství a mládí bylo trvale zapsáno nejen v obecní kronice, ale i v našich srdcích.

HA

TAK NÁM TO ZATRHLI

Vážení čtenáři,

léta jste byli zvyklí na stabilní rubriku, v níž jsme zveřejňovali významná jubilea i jména těch, kteří nás opustili. Tato dosti sledovaná část nejen našeho občasníku bude muset zmizet ve všech tiskovinách. Postaral se o to zákon, který zakazuje zveřejňování osobních údajů bez souhlasu jmenovaného. Můžeme doufat, že dojde k přehodnocení takové formy vnímání ochrany osobnosti. Vždyť na rozdíl od celé řady různých letáků, osobních dopisů z nichž je patrné, že jsme se ocitli v nějaké databázi se všemi osobními i zcela soukromými údaji, se jedná o informaci, která nikomu nic nevnucuje ani od nikoho nic nevyžaduje. Většinu jubilantů potěší a mnoha dalším dává na vědomí, že je někdy čas se zastavit a zavzpomínat. Stačí však jediná stížnost někoho, kdo chce zůstat v anonymitě a můžeme být pohnáni před soud. A vyžadovat souhlas před zveřejněním nám připadá nedůstojné a netaktní. Zamyslete se nad tímto stavem a zkuste nám napsat váš názor. Rádi jej zveřejníme.

redakce

ZÁMĚR MINISTERSTVA VNITRA ČR

První věcná a časová představa II. fáze reformy územní veřejné správy předpokládá začlenění naší obce pod okres Bučovice.

Obec Kobeřice u Brna se připojila ke všem obcím mikroregionu Slavkovsko a podepsala petici, kterou Vám předkládáme v plném znění.

PETICE

V srpnu letošního roku vydalo ministerstvo vnitra ČR, úsek pro reformu veřejné správy, tzv. První věcnou a časovou představu II. fáze reformy územní veřejné správy jako podkladový materiál k diskusi. Součástí tohoto materiálu je i struktura budoucích územněsprávních celků (tzv. malých okresů) s příslušnými správními centry - městy pověřenými výkonem státní správy, v materiálu označenými obce s pověřením III. stupně.

V této představě není zcela nepochopitelně zakomponováno město Slavkov u Brna, přirozené centrum mikroregionu Slavkovsko, které mimo to historicky tímto centrem již bylo. V případě Slavkova u Brna byla zcela popřena samotná kritéria, podle kterých měly pověřené úřady vznikat, o historických, spádových, dopravně obslužných a dalších důvodech nemluvě. Proto jednotně vyjadřujeme následující stanovisko :

1. Zásadně odmítáme návrh ministerstva vnitra, v němž chybí začlenění přirozeného centra mikroregionu Slavkov u Brna a důrazně žádáme, aby tento písemný materiál byl v tomto smyslu korigován.
2. Navrhujeme, aby město Slavkov u Brna bylo začleněno do struktury obecních úřadů III v rámci nově vznikajícího Brněnského kraje. Toto jednoznačně a bezvýtku podporujeme tak, aby byly respektovány přirozené historické i současné vazby v našem mikroregionu.

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA KRAJE

Volby do zastupitelstva kraje brněnského se uskuteční v neděli 12. listopadu 2000 v době od 8.⁰⁰ do 22.⁰⁰ hodin.

Místem konání voleb je zasedací místnost Obecního úřadu v Koberčicích u Brna, pro voliče, kteří jsou přihlášení k trvalému pobytu v Koberčicích u Brna.

Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svoji totožnost a státní občanství České republiky (občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky).

NEPROKÁŽE-LI UVEDENÉ SKUTEČNOSTI STANOVENÝMI DOKLADY, NEBUDE MU HLASOVÁNÍ UMOŽNĚNO !!!

Každému voliči budou dodány 3 dny přede dnem konání voleb hlasovací lístky. V den voleb může volič obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti. Každý volič hlasuje osobně. Zastoupení není přípustné.

Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních důvodů obecní úřad v Koberčicích u Brna nebo v den voleb do zastupitelstva kraje okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost (v domě žadatele). V tomto případě okrsková volební komise vyšle k voliči 2 své členy s přenosnou volební schránkou.

Složení okrskové volební komise v Koberčicích u Brna :

Zdeněk Kotolan	předseda komise
Marie Svobodová	místopředseda
Pavel Hobza	člen
Stanislav Denk	člen
Alfons Svoboda	člen
Bronislava Hradilová	zapisovatel

DEŇ BLBEC

U Fósků na dvoře bylo veselo hnedka vod rána. Sotvá pecen shunka nakókl za komínem, už se uščuřoval, jak prasklé cvek. Stačilo, když se podívalo na Fóskovýho kocóra Rafandy, keré se zapomněl ze sósedovó Amandó. Tá zrovná vymněňovala srst', tož línala jak staré kožuch. Chudák, mňél cizí chlupy všady a vypadál, jak kádyby prolizál šinstrokiem. Voda na rozpálené plotně tak neprskala, jako von a drbál se ešče víc. Amanda mu při tem společném sdílení přenechala i část svéch věrných kamarádů. Tak ho mňela ráda! Ani von na ňu nezapomněl, enomže z úplně iných důvodů.

Puntá na tem nebýl vo moc líp. Čučěl z bódy enom jednem vokem, jak šmírák klíčovó dírkó a ležél jak lazar. Druhý voko ani nevotvírál, protože nemohl. Mňél ho nateklý, jak Fósková kostky na nohách. Enomže tá to má vod artróze a von vod kohóta. Mňél nejaký pletky z jedné wyandotkó a to se vochráncovi slepičích práv vůbec nelíbilo. Tož ho trochu zobnůl. Včil chodíl provokatývně před bódó, namyšlené, jak poslanec po volbách a zapomněl se dívat kolem sebe. To se mu stalo taky vosudným.

Ze dveří vod verandy vyletéli Fósek, jak namydlené blesk. Práskli dveřima, až pavóci vyhlásili třetí stupeň slaňovací aktivity a sakrovali neco vo babách škaredých. Štrádovali si to přes dvůr jak kombajn turkyňó. Co se jim připletlo do cesty rovnó pomlátili. Slípky z gdákáním lítaly až na střechu a jednovoké Puntá pro jistotu zalezl do bódy, aby nepřišel ešče vo druhý voko. Enom kohót býl, jak hluché jura.

Našlapoval, jak jogín na hřebíkách a hlavó kévál, jak Peruán po taxisú. Enom do té doby, než se jeho cesta zkřížila s Fósková. Ten ho nakopli pod vocas, že zákony balistyky mohl přednášet na vysoké slepičí a hemeroidy si mohl plest z mandlama v krku. Sotvá dopadl na cíl, heknůl a přičapl, že takový splynutí s terénem by mu mohl závidět každé chameleón. Kača, kerá si pořád stěžovala na kvokání slípek si mohla být vodtetka jistá, že kuřata bude muset kupovat, pokád' slípky nepřeletijó k sósedom.

Fósek zatem rozglábili vrata vod stodo-le a vletěli tam, jak větr do móky. Enom se plevama zaprášilo, jak si to rázovali do humna. Rukama šermovali, že tak intenzívni néni ani džudysta při rozcvičce a hubó mleli jak nudysta na pláži s policajtem.

Ani si nevšimli, že za nima jako cunami na Bangladéš letí jejich životní vomyl Kača: "Abys věděl, tož si ho veme, ani gdyby ses tema svéma parohama zapřel ty, ty ty...", nemohla si honem vzpomnět, jak mu říkala za mlada "jeden jeleňu!" Enomže voči zdaleka nemněla tak vlahý, jako tenkrát. Lópala s nima, jak předčasně probuzené medvěd a taky tak potřebovala nekeho praštit. Tož vobjekt nebýl daleko, enomže nemohla nic najít.

Konečně lapla jakósi hůlku, kerá stála vopřená vo jabloň. Rozmáchla se jak dřevorubec, enomže to bylo fšecko. Akorát ešče hekla a zvoštala sedět na zemi, jak médium předhypnotyzérem. Na hlavě mněla naražené jakési kastról s kruhová vozdobó, kerá se ji zarazila akorát vo huši a vo nos. Enom vočiska ji čóhaly z teho vykrojenýho. Gdyby to nemnělo hadrovó čepicu, tož vypadala jak zapomenuté rytíř z bitvy na Moravském polu. Teď tam čapěla jak Marfuša v kurniku a nebyt jabka, kerý ji tó čepicu trochu připosrazilo, tak tam seděla do dneška. Jabko ju naščestí vosvítilo, jak gdyysi Newtóna, enomže žádné velké vobjev z teho nebýl. Akorát gdyž pracně zdělala ten čepec, tož zjistila, že ten trčavé kósek néni péro, ale

násada a to vykrajovaný taky néni čelenka, ale vobruba vod pytlíku na trhání jablek na nedostupném místě. Jak se rozmáchla, bóchla vo haluz a ten chatrné konec s pytlíkem se ulomil. Tož dopadlo to ešče dobře, akorát na čele byla barevná, jak indián při rituálním tancu.

To Fósek dopadli ešče horší. Jak ucétili ten větr za sebó, hópili jak leopard na pakoňa .. a byli ve tmě. Hruža z pomstychtivé Kače byla tak velká, že zapomněli na prizmu na řepu, keró večerá vykopali. Vóněla čerstvó hlinó, enomže to jim fčil bylo fuk. Necháli tam pár trámků na podšprajcování a mezi ně se snažili nacpat. Trámky neuhmuly, tož museli uhnót Fósek. Leželi tam našponované, jak drát ve vinohradě. Ani se nehébali. Enom na čele jim cosi přiběvalo, tož mrtvé byt nemohli. Probrali se celkem brzo, protože jich začal lézat volek vod vlhké zemi. Gdyž se postavili, tož akorát hlavó byli nad krajem jamy. Hledali ten svůj červánek. Enom jednem vokem, protože vypadali stěně jak Punt'a.

"Kačenko!" vzpomněli si na to jak se menuje. "Je ti neco?" projevili starostlivost, jakó neslyšela němň 30 let.

Výčitky svědomí ju donutili, že to taky neposódila křitycky. "Tady su Slávečku!" zamedovala hlasem zlomené turkyně. "Nic mně néni, akorát mně trošku bolí hlava." Vošahávala si ornamentový čelo a skalpovaný huši. "A co ty? Gde seš?" rozhlížela se jak radar v Tuřanech.

"Tady v jamě. Nejak sem se sem dostál a nemožu ven." Zalhali, ale enom trošku. "Nemohla bys mně podat žebř, už je mně tady zima", kóleli jednem vokem jak Kyklop z podsvětí.

"Ale, že dáš povolení naše Alence na tó svadbu?" využila situace. "Dyt' už je to na ni vidět. A tá haňba!" zalamentovala ze strachu před vobecníma drbnama, kerém čistota druhých byla víc než vlastní svědomí. Šak sama byla taky takovém vobecním policajtem, kerýho svrbjél jazyk vždycy, gdyž ztrácél na popularitě.

"To víš, že ja" kévli Fósek, kerýmu sténe nic inýho nezbévalo. "Ale honem, protože to tady už nevydržím!" a mačkali kolena, na kerých se začaly dělat modřiny taky.

Tož to vidíte. Láska kvete v každém věku. A dobře může skončit i deň blbec. Protože se nakonec fšeci potřebujó.

GW

VOLEBNÍ KOLOTOČ aneb HEJTMANI A SENÁTOŘI

Konec tisíciletí se opravdu nudit nebudeme. Demokratický systém v České republice zapojuje občany do věcí veřejných až z toho jde hlava kolem. Alespoň pokud se voleb týče. Jinak občan příliš dotazován není. Takže ani neví, jak rozsáhlé změny prodělává veřejná správa. V podstatě zas budou kraje, ale zas také nebudou dosavadní okresy. V rámci různých přibližování a rozšiřování se typicky česky něco provádí, rámcově se ví, jak to má vypadat, ale zatím se neví, jaké to bude mít kompetence a jak to bude fungovat. Rozhodnuto hlavami osvícenými v parlamentu a jako vždycky, zásadně nepochopeno tam, kde dopady budou největší. Osvěta žádná, protože do těchto hlubokých temnot světlo příliš neproniká. Pro občana, jak se tvrdí, se nic nemění, hlavně, aby dal svůj hlas.

A tak se volí. A hned dvakrát, alespoň v některých místech. Všichni volíme své hejtmany v krajských samosprávách, tedy krajích, a to nepřímo. Prostřednictvím zastupitelské demokracie, což "polopaticky" znamená prostřednictvím námi zvolených krajských poslanců. Zvolíme tedy jakýsi parlament (pro nás v kraji Brněnském), jenž bude kopií toho velkého. Bude malý, ale náš. Tedy nebude až v Praze, ale pouze v Brně a bude (alespoň by měl) rozhodovat o tom, jak se náš krajský region bude rozvíjet dál, jak naloží s přidělenými prostředky a prostředky, které sám získá. Je to tedy mezistupeň mezi obecní samosprávou a parlamentem či vládou, věcně jistě lákavý, kompetenčně však krajně nejistý. Alespoň tak to vyplývá z konstatování, že bude mít takové pravomoci, jaké si vydobude.

A vedle toho se reformuje státní správa, což není zákonodárny, ale výkonný orgán, tedy ti, kteří vydávají různá rozhodnutí v souladu se zákony a dbají na to, aby zákony byly dodržovány. Tyto orgány se nevolí, protože v nich jsou státní úředníci. Avšak

i tady jsou problémy tam, kde vedle samosprávného (voleného) orgánu existuje i orgán státní, zvláště, pokud stejní lidé mohou vykonávat obojí. Říká se tomu střet zájmů a většinou to bývá kámen úrazu při vyjasňování, kdo je komu nadřizen a při nedostatku finančních prostředků.

Náš stávající okres se při tomto kolotoči rozpadne do konce roku 2003. Alespoň takový je záměr. Měl se podle předběžného klíče rozpadnout na Bučovsko a Vyškovsko podle klíče, který vyvolal veliké pobouření mezi obcemi, protože kritérium nebralo v potaz historické souvislosti, spádovost i další vazby, aniž by byla perspektivní vidina nějaké výhodnosti. Protože takový problém byl celostátní, byla tato první varianta stažen a po nátlaku obcí se začíná dělat to, co se mělo dělat od začátku - budovat odspodu. Tedy dotázat se také toho s kým se bude "šibovat". Obec Kobeřice u Brna, stejně jako řada ostatních, odmítla rezolutně Bučovice a žádá jako pověřenou obec III. stupně Slavkov u Brna. Ten totiž již byl soudním okresem pro řadu našich obcí v šedesátých letech a je naším přirozeným centrem, v němž jsou veškeré instituce, potřebné pro obec a je spádově směřován k Brnu.

Volby do senátu, které probíhají souběžně, se týkají pouze některých oblastí, kde probíhá prostá obměna. Nás se zatím netýkají vůbec, protože náš senátor RNDr. Dočekal byl volen na šestileté volební období. Volby do krajů se však uskuteční určitě. Byť je o nich známo zatím málo, neměly by být podceňovány. Je třeba se jich účastnit a svým hlasem dát najevo svoji vůli. Tvrzení, že neúčastí dávám najevo také svou vůli, je sice pravdivé, nicméně krajně neurčitou, protože tento neodevzdaný hlas ponechává pouze na rozhodování stranicky disciplinovaných voličů. Je přece dobré, když zvolený orgán má silný počet hlasů, tedy silný mandát. Lépe se mu jedná a rozhoduje. A v tomto případě přece jenom více v náš prospěch, protože je nám blíž.

Držme se tedy pevně toho kolotoče, ať z něj také vystoupíme zdraví a v dobré náledě. Abychom s novým hejtmanem mohli vykročit směle do nového tisíciletí s nadějnou perspektivou.

Slabotinský

Vydává obec Kobeřice u Brna

Redakce : Obecní úřad Kobeřice u Brna, Dolní 54, PSČ 684 01
tel/fax: 05/44222520 e-mail: oukoberice@politavi.cz

Odpovědný redaktor: ing. Jiří Slabotinský, CSc.

Datum vydání : 19-10-2000

Povoleno Okresním úřadem ve Vyškově o registrační číslo: OkÚ/VY/04/94

*Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí.
Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav.
Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí.*

